

A Pécsi Ítéltábla a dr. Bognár Barbara Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Kovács Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen vállalkozási szerződésből eredő kár megtérítése iránt indított perében a ... Törvényszék 2017. február 23-án kelt, ... számú közbenső és részítélete ellen az alperes részéről 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

k ö z b e n s ő é s r é s z í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső és részítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 57.150 (ötvenhétezer-százötven) forint másodfokú perköltséget.

A közbenső és részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felek - több szerződéstervezet elkészülte után - 2008. május 5-én kötöttek egymással vállalkozási keretszerződést. A szerződés tárgya csomagolásra előkészített, csévézett cérna bércsomagolása volt. A szerződés 5.) pontja rendelkezett arról, hogy az alperes (megrendelő) előre jelzett minimum igénye 2008. évben 3,5 millió darab, 2009. évben 4 millió darab, 2010. évben pedig 5 millió darab, a mennyiségi eltérés mínusz 0%, plusz 15 % azzal, hogy a felperes(vállalkozó) köteles felkészülni az évenként növekedő mennyiségre. A szerződés 6.4.) pontjában az alperes elfogadta a felperes áfa mentes költségek feletti adózás előtti 20%-os nyereség-elvárását. A 14.) pont a kártérítési felelősségek szabályozása körében kimondta, hogy 5 % feletti éves mennyiségi csökkenés esetén az alperes a hiányzó tétel áfa mentes értékére vonatkozó 20 % nagyságú elmaradt haszon utáni kártérítést köteles fizetni, a felelősség a tényleges közvetlen károkra korlátozódik, nem haladhatja meg az áru számla szerinti értékét, továbbá nem felel az alperes az olyan kárért, ami előre nem látható, illetve amit el nem hárítható esemény okozott. A szerződést a felperes részéről - meghatalmazás alapján - ... írta alá, az alperes részéről ... ügyvezető. Az alperes 2008., 2009. és 2010. években a vállalkozási keretszerződés 5.) pontjában előírt megrendelési minimumot nem teljesítette, a bércsomagolásra leadott megrendelése mindhárom évben elmaradt a szerződésben meghatározott darabszámtól. Az elmaradást a felperes minden évben, az év végén tartott egyeztető tárgyalásán jelezte. 2010. évet követően a szerződést a felek nem hosszabbították meg, de egyedi megrendelések alapján a felperes tovább végezte az alperes részére a cérna bliszterezését. 2012. december 18-án kötöttek a felek újabb vállalkozási keretszerződést. A felperes 2013 februárjában kárigényt jelentett be a korábbi szerződés nem

teljesítéséből eredő elmaradt haszna megtérítésére, hivatkozva a 2012. december 18-án aláírt keretszerződés IX/1. pontjára, illetve a 2008. május 5-én megkötött szerződés 5.) és 14.) pontjára. Az alperes a kárigény jogalapját és összezszerűségét is vitatta.

A felperes módosított keresetében az alperest - szerződésszegéssel okozott kár jogcímén, a 2008. május 5-i szerződés 5.) és 14.) pontjára hivatkozva, 2008.-2012.-évre vonatkozóan - 39.302.083 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni. 2011. és 2012. évre keresetét arra alapította, hogy a felek a 2008. május 5-i szerződést ezekre az évekre is meghosszabbították.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes nem az alperessel kötötte meg a 2008. május 5-i szerződést, hanem a ... Kft.-vel, és arra is, hogy a felperessel soha nem kötött olyan szerződést, amelyben mennyiségi elkötelezettséget vállalt, bár elismerte, hogy a felek között jogviszony állt fenn, de csak alkalmi megrendelések alapján. Álláspontja szerint írásban csak 2012. december 18-án kötöttek a felek szerződést, a 2008. májusi 5-i szerződést az alperes nem cégszerűen írta alá, azon nem szerepel az alperes bélyegzője. Hivatkozott emellett a felperes részéről aláíró ... képviseleti jogának hiányára is. A szerződés létrejöttének esetleges megállapítása esetére is vitatta kártérítési felelőssége fennállását felróhatósága hiánya miatt.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott közbenső és részítéletében megállapította, hogy a felek között 2008. május 5-én létrejött vállalkozási keretszerződésben meghatározott megrendelői minimum-igény nemteljesítése miatt a 2008-2010. évekre vonatkozóan az alperest a felperessel szemben kártérítési kötelezettség terheli. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a 2008. május 5-i szerződés a felek között jött létre. Kifejtette, hogy a felperes nevében a szerződést aláíró ... az 1959. évi IV. tv. (régi Ptk.) 219.§ és 222.§ alapján az ügyvezetőtől kapott meghatalmazás alapján jogosult volt szerződést kötni. Az alperesi aláírás körében az volt az álláspontja, hogy mivel az aláírás nem volt cégszerű, a szerződés a Pp. 196.§ (1) bekezdés d)pontja alapján egyszerű magánokiratba foglalt szerződésnek tekintendő, a felperes azonban bizonyította, hogy a szerződést az alperes szerződéskötéskori ügyvezetője írta alá. Értékelte, hogy a szerződés fejrészeiben az alperes szerepel, és a meghallgatott tanúk vallomása is megerősítette, hogy a perbeli felek között jött létre a szerződés, hogy a minimum-mennyiség rögzítése a felek közös akarata volt, mert a felperesnek nagymértékű beruházásra volt szüksége a szerződés teljesítéséhez, és így térülhetett meg ez a beruházás, és ugyanezen okból került a szerződésbe az alperes kártérítési kötelezettsége is. Kifejtette, hogy az a tény is a szerződés létrejöttét igazolja, hogy a szerződés alapján kiállított számlákat az alperes kifizette. Utalt arra, hogy önmagában az a körülmény, hogy a szerződéshez a mellékleteket nem csatolták, nem teszi kétségessé a szerződés létrejöttét. A részbeni kereset elutasítást azzal indokolta, hogy a szerződés meghosszabbítását a felperes nem tudta bizonyítani. Az alperes 2012. évi szerződésre vonatkozó megtámadási kifogását érdemben nem vizsgálta, mert a felperes a keresetét a 2008. évi szerződésre alapította. Elfogadta továbbá a felperesnek azt az álláspontját, hogy a felek a megrendelési egység alapjának a blisztert tekintették, mert a felperes a szerződésben bliszterezési szolgáltatást vállalt.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéleti rendelkezése ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének megváltoztatását, és a kereset teljes elutasítását. Álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy a felek között 2008. május 5-én keretszerződés jött létre, e körben hivatkozott arra, hogy az alperesi részről nem cégszerű az aláírás, a szerződési mellékletek később keletkeztek, és nincsenek aláírva. Vitatta ... képviseleti jogát is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság azt is helytelenül állapította meg, hogy a keretszerződés elszámolási egysége a bliszter, mert az alperes termelési egysége a cérna. Vitatta a kártérítési kötelezettségét arra

hivatkozva is, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható volt, csak arra tudott megrendelést leadni, amelyre a kereskedelmi igény felmerült.

A felperes a fellebbezésre előterjesztett ellenkérelmében az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen mérlegelte rendelkezésre álló bizonyítékokat, s helyesen állapította meg, hogy a peres felek között jött létre 2008. május 5-én a vállalkozási keretszerződés. Utalt arra, hogy az alperes által csatolt, egymásnak ellentmondó iratok nem a per tárgyához tartozó szerződéshez kapcsolódnak, a mellékletek hiányára történt hivatkozás alaptalan, maga sem állította azt, hogy a mellékletek a szerződéskötéskor rendelkezésre álltak volna, de a mellékletek tartalma egyértelműen azt igazolja, hogy azokat csak az alperesnek állt módjában elkészíteni.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság mellőzi az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás 18. oldal felülről a második bekezdését, melyben az elsőfokú bíróság tényként rögzítette, hogy a kárszámítás alapja a bliszter. A Pp. 221.§ (1) bekezdése értelmében az ítélet indokolása nem terjedhet túl az érdemi döntésen. Az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részben csak az alperes kártérítési felelősségét állapította meg, a kárszámítás alapját nem, az ítélet indokolásának ezért csak a kártérítési felelősség ténybeli és jogi alapjait kell tartalmaznia. Azzal a kérdéssel, hogy mi a kárszámítás alapja, a kárösszeszerűsége körében kell állást foglalnia az elsőfokú bíróságnak.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás iratai alapján kiegészíti azzal, hogy a felek által 2008. május 5-én kötött vállalkozási keretszerződés fejrészeiben megrendelőként az alperes szerepel, székhely, cégjegyzékszám, adószám, bankszámlaszám, és a képviselő nevének feltüntetésével. A felperes által 2008. május 5. napját követően kiállított számlák mindegyikén vevőként az alperes szerepel, neve és székhelye feltüntetésével. A számlákat az alperes kifizette.

E tényállás-kiegészítés mellett is helyes az elsőfokú bíróságnak az a jogi következtetése, hogy 2008. május 5-én a peres felek között jött létre keretszerződés, és hogy e szerződés 5.) és 14.) pontja alapján az alperes kárfelelőssége fennáll. Kiegészíti a másodfokú bíróság e körben - részben az alperes fellebbezésben tett nyilatkozatára figyelemmel- az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását az alábbiakkal:

Az alperes az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott arra, hogy a 2008. május 8-i szerződésen nem az alperes ügyvezetője, ... aláírása szerepel, a másodfokú tárgyaláson azonban azt az álláspontot fejtette ki, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a szerződést az ügyvezető írta alá, és utalt arra is, hogy azzal, hogy a az elsőfokú eljárásban a cégszerű aláírás hiányára utalt, kétségbe vonta az aláírás valóságát is. A másodfokú tárgyaláson arra a kifejezett kérdésre, hogy kétségbe vonja-e azt a tényt, hogy a szerződésen az ügyvezető aláírása szerepel, úgy nyilatkozott, hogy nem tudja kétségbe vonni.

A Pp. 163.§ (2) bekezdése szerint a bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás (141.§ (2) bekezdése) ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merült fel. Az alperes a másodfokú tárgyaláson bírói felhívás ellenére nem vonta kétségbe azt a tényt, hogy a felperes által csatolt szerződésen az alperes ügyvezetőjének aláírása található, de egyébként az elsőfokú eljárásban sem hivatkozott erre, az a hivatkozása ugyanis, hogy a szerződésen az alperes

aláírása nem cégszerű, nem jelenti azt, hogy az aláírás nem az aláíróként megnevezett személytől származik. Azt a tényt tehát, hogy az aláírás az alperes ügyvezetőjétől származik-e, a felperesnek nem kellett bizonyítania.

A Pp. 197.§ (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a magánokiraton lévő aláírás valódisága nem vitás vagy bizonyított, az aláírást megelőző szöveget az ellenkező bizonyításáig meg nem hamisítottak kell tekinteni kivéve, ha az okirat rendellenességei vagy hiányai ezt a vélelmet megdöntik. Ez pedig azt jelenti, hogy abból a tényből, hogy a szerződésen szereplő alperesi ügyvezetői aláírás valódi, az is következik, hogy az azt megelőző szöveg is valónak tekintendő, így a szerződő fél megnevezése is, aki pedig az alperes volt. A szerződés tartalmával kapcsolatban nemhogy kétely nem merült fel, de annak valódiságát az alperes sem vonta kétségbe, hiszen maga is ugyanilyen tartalmú szerződési példánnyal rendelkezett a 13/A/7. szám alatt csatolt irat tanúsága szerint. Emellett az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás is az aláírt okirat tartalmi valódiságát erősítette meg, azt, hogy a perbeli felek a szerződésben írt tartalommal kívántak egymással szerződést kötni.

Az alperes mellékletekkel kapcsolatos érvelése súlytalan, a mellékleteknek, és annak, hogy azok a szerződés részévé váltak-e, akkor volna jelentősége, ha a felperes keresete a mellékletben rögzített szerződési tartalmon alapulna, ez a helyzet azonban nem áll fenn. A mellékletek hiányának a szerződés létrejötte szempontjából - ezzel ellentétes szerződési kikötés hiányában - semmi jelentősége nincs. Alaptalanul hivatkozott az alperes a szerződést felperes részéről aláíró személy képviseleti jogának hiányára is, e körben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéleti indokolásában kifejtettekkel mindenben egyetért.

Az elsőfokú bíróság tehát helyesen állapította meg az alperes kártérítési felelősségét, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéleti rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viseli az eljárás során felmerült költségeit, és köteles megfizetni a felperesnek az őt képviselő ügyvéd munkadíját, melynek összegét a másodfokú bíróság 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Pécs, 2017. szeptember 25.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró